

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
<http://www.elpuntavui.cat>
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor.

Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó (Societat), Joan Ventura (Informació Cultural), Xevi Sala (Opinió, Formats Especials i coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ramon Roca (L'Econòmic i Informació econòmica), Miquel Riera (Presència, Tancament i Informació internacional), Joan Rueda (Ciutats i Informació local), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió).

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano (Política), Carles Sabaté (Societat), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Antoni Dalmau (Tancament), Susanna Oliveira (Barçakids), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrologiques), Gemma Busquets (Comunicació), Narcís Genís, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.

Direcció Comercial: Eva Negre (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Maria Àngels Taulats (Setmanaris), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Carles Gri (Serveis al Lector).
Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny).
Recursos Humans: Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch.
Producció i Logística: Lluís Cama.
Distribució: Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/fzqd6r>



A la tres

Carles Sabaté / csabate@Eelpuntavui.cat

Diplomàtic barrut

Les primeres intervencions dels nous ministres debutants acostumen a ser interessants. Tot i tenir ordres de defugir la polèmica, resulta significatiu que al titular d'Afers Estrangers ja li estigui bé que milers de joves de l'Estat marxin a fora a buscar-se les garrofes. Alfonso Dastis no és ni conscient de les raons que han empès els joves a marxar, i el pitjor és que frivolitzi sobre aquesta situació. Un informe de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social advertia que la generació de persones entre vint i trenta anys ingressa un terç menys que els seus predecessors, tenint en compte professionals d'igual titulació i coneixements. La Unió Europea va advertir l'Estat espanyol de l'excés de *ninis*, joves que ni treballen ni estudien. Un 22% estan en aquesta situació. L'Estat és el sisè d'Europa en aquest rànquing, només superat per Grècia, Romania, Bulgària, Croàcia i Xipre.

“És un insult que el ministre diplomàtic frivolitzi amb els joves que fugen empesos per la falta d'oportunitats

Dastis oblida la pèrdua de població que ha tingut l'Estat des del 2012. Cada dia han marxat de l'Estat una mitjana de 400 persones. En els tres primers anys, la majoria eren d'origen immigrant que retornava al seu país, però en els dos últims s'ha equilibrat l'èxode amb persones d'entre 20 i 30 anys.

El ministre deu estar cofoi que des de fa dues dècades la majoria d'infermeres estrangeres de la Gran Bretanya provinguin de l'Estat. Potser en lloc d'estar content per la seva “inquietud” per marxar, hauria de preocupar-se per la seva situació legal i laboral si s'aplica el *Brexit*, o què farà amb els professionals de la construcció que comencen a tornar del Brasil i de la resta de Llatinoamèrica, o pels més de sis mil joves de l'Estat que han marxat a Austràlia el 2016. Què els ha empès a anar a l'altra punta de món? Deu ser la seva enorme “inquietud” o que la taxa d'atur juvenil d'allà no passa del 4%?

El ministre Dastis ha treballat trenta anys com a diplomàtic. A fora, és clar, però a càrrec de l'Estat i sense haver de buscar-hi feina, ni habitatge, ni compartir allò més bàsic, ni cobertura mèdica, ni escola d'idiomes, ni bitllets per tornar a casa, ni cibercafès per parlar amb la família...



Desclot

Vicent Sanchis

Volen decidir de debò?

Avui es tornarà a parlar aquella taula quadrada immensa que recorda explícitament la matèria de Bretanya. L'acudit és massa fàcil, però aquesta vegada no hi haurà Artur sinó Carles: els regnats democràtics són més curts, gràcies als déus. El nou president de la Generalitat ha convocat el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, que ha anat lliscant cap al dret a convocar un referèndum. La gran taula integrarà avui esperances i incerteses. L'esperança és òbvia: ampliar la legitimitat democràtica dels partidaris de la independència amb aquells que consideren

Els comuns creuen que els catalans tenen dret a decidir?

—democràcia obliga— que els catalans han de decidir ara a través d'un referèndum que no es pot supeditar al permís d'un Estat que no cedirà. La incertesa afecta precisament aquests segons senyors: els que s'han de decantar perquè el dret a decidir sigui sincer i

efectiu concretant-lo de manera unilateral. A la taula hi ha els representants d'algunes patronals i dels sindicats. Ha arribat el moment de saber si UGT i CCOO —que va nàixer com a CONC— faran costat a la majoria dels diputats que convocaran el referèndum. I també què faran els membres d'una amalgama excessivament complexa: la que defineixen Podem, Iniciativa, Esquerra Unida i Alternativa i les altres sigletes covades dins Catalunya Sí que es Pot. Seran tan dignes com Íñigo Errejón, o tan estèrilment àcids com solen ser Joan Coscubiela i Lluís Rabell? La troça que pretenen articular i liderar Ada Colau i Xavier Domènech creu de debò que els catalans tenen dret a decidir res?

Les cares de la notícia



CONSELLERA DE GOVERNACIÓ I HABITATGE

Meritxell Borràs

El dret a l'habitatge

La llei d'emergència en habitatge ja és un fet. Pensada per esquivar la suspensió del TC i aprovada en menys de sis mesos amb més o menys entusiasme per tots els grups del Parlament, la iniciativa del govern evitarà els desnonaments i crea mecanismes de reallotjament si ja s'ha produït.



PRESIDENT DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Francisco Pérez de los Cobos

Sentències perverses

L'anul·lació, fa uns mesos, del decret de pobresa energètica del govern per part del TC empara ara les elèctriques, i el jutge que ahir els va donar llum verd a tallar el subministrament sense ni tan sols haver d'avisar prèviament, amb arguments miserables, que posen ciutadans en risc.



PRESIDENT D'IAG

Antonio Vázquez

Oportunisme amb el Prat

Després de dècades discriminant Barcelona i l'aeroport del Prat des d'Iberia, relegant-lo al *low cost* i apostant pel *hub* intercontinental a Madrid-Barajas, ara IAG (Iberia, Vueling i British) anuncia nous vols als Estats Units, Sud-amèrica i el Japó només per impedir que Norwegian es quedi el negoci.

EDITORIAL

El punt de partida del referèndum

Partits, entitats sobiranistes, representats de sindicats i patronals i altres integrants de la societat civil catalana participaran avui en la cimera convocada al Parlament de Catalunya pel president de la Generalitat, Carles Puigdemont, per donar l'impuls definitiu a la celebració d'un referèndum sobre la independència de Catalunya després de l'estiu vinent. La reunió ha de servir per constatar l'ampli suport que ara mateix té al país el dret a decidir, que es concretarà en la convocatòria d'un referèndum. L'assistència dels comuns i de la mateixa alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, posen en relleu l'amplitud del suport assolit. Un gran consens que deixarà de nou en evidència alguns partits d'àmplia tradició catalanista, com el PSC, enrocats ara mateix en una línia política que l'aboca a la marginalitat.

Absències a part, la trobada d'avui al Parlament ha de servir per reforçar justament aquest ampli consens polític amb la major base possible, per concretar els futurs passos a seguir i per demostrar que el govern i el Parlament no estan sols en l'organització del referèndum. La trobada també hauria de servir per llimar les possibles diferències que hi ha hagut els últims mesos entre el govern de Junts pel Sí i la CUP, esvair definitivament el fantasma d'unes possibles eleccions anticipades i re-fermar de manera directa el compromís de fer la consulta referendària abans d'un any.

La reunió d'avui se celebrarà malgrat les pressions i les amenaces del govern espanyol, que tot i les repetides promeses de diàleg ja ha assegurat que farà tot el possible perquè no hi hagi referèndum. Amenaces que, sortosament, ressonen en el buit davant la fermesa de l'ampli consens assolit.